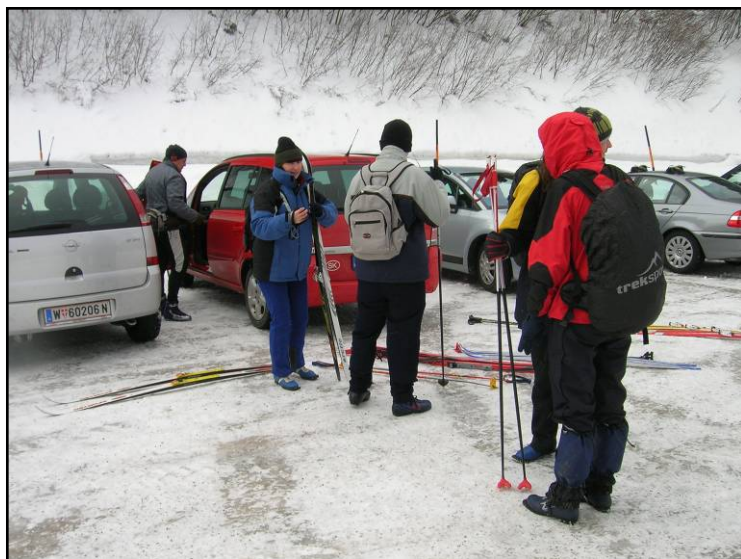

Umývanie hláv.

Tak sme sa vybrali zo slovenského dažďa rovno do rakúskeho fénu. Ako to bolo? Dohodli sme sa šiesti, a nakoniec aj vyrážame šiesti. Na naše pomery je to až anomália. Aby všetko nebolo úplne hladké, tak vyrážame iní, ako sme sa dohodli.

Ráno vyjdem z domu a už mi prudký vietor umýva hlavu studenou dažďovou triešťou. Hnusný čas. Najlepšie je ležať v posteli. Na parkovisku som načas. Ale sám. Možno ostatní majú rozum a akcia je zrušená. Mohli mi zavolať. Chvíľu počkám

a pôjdem domov. Skrytý pod strieškou čakám, čo bude ďalej. Je ľudoprázdné. Inak by sa ľudia iste divili, prečo držím v ruke bežky namiesto dáždника.

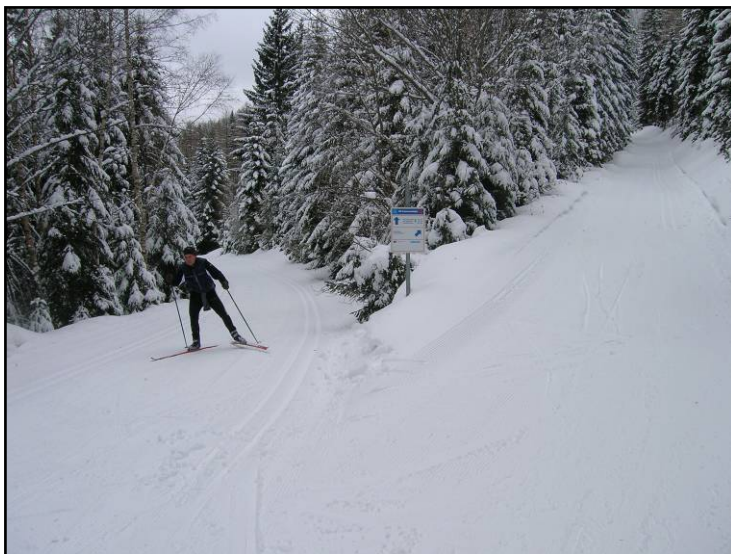
Našťastie prichádza Jožo a spolu prestavujeme jeho auto na mikrobús. V aute sa čaká lepšie. A o malú chvíľu sú tu aj Piatok a Barborka a Majka a Mišo. Ďalších nečakáme, už nie je miesto.

Vo Feistritzsatteli sme o trištvrte na desať. Je zamračené, ale neprší a silný,

ale pomerne teplý vietor trhá oblačnosť. Ľudí minimum, teplota mínus 2. Mažeme pestrú škálu farieb, optimisti modré a pesimisti červené. (Mazanie je skoro ako prezidentské voľby).

Vietor nás inšpiruje schovať sa do lesa a preto vyberáme netradičnú trasu smerom na Semmering. Cesta je čerstvo poratrakovaná, podklad mimo stopy pomerne mäkký, v stope zmrznuto podklzavajúci. Hneď po štarte sa vyformujeme do dvojíc.

Dnes robím celý deň sparingpartnera Jožovi, čo znamená, že on chvíľu korčuľuje, aby potom čakal, kým k nemu doklasičím. Na šiestom kilometri nás zláka vyratrakovaná odbočka na „ferienwohnung“. Dva kilometre krásneho zjazdu. Škoda, že sme na nesprávnom mieste. Cesta späť si vyžaduje mazanie, zjazd v ľadovej stope zodral zo sklznice, čo len mohol. Záverečný 6km úsek smerom na Semmering je nepotrakovaný a uzavretý plotom (za plotom je stopa a v nej bežkár...), preto končíme na Kummerbauerstadl.

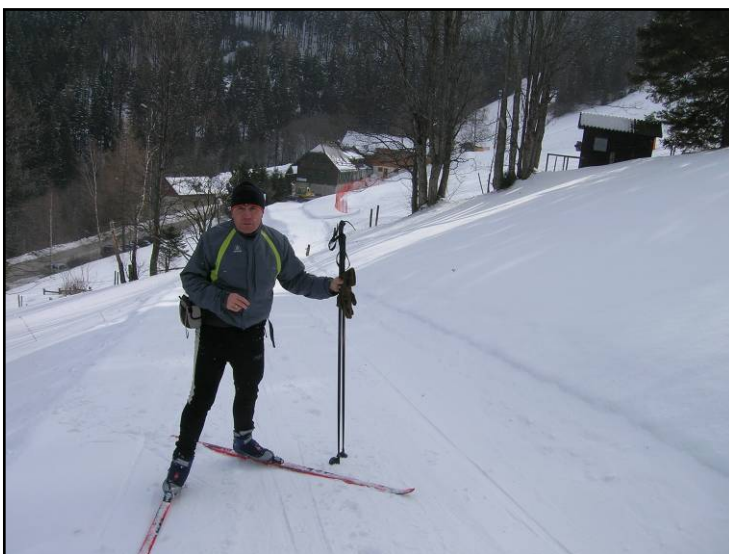
Pohodovo idúci Barborka a Piatok sú už tu. V chate si dávame polievky Gulaschsuppe a Leberknodelsuppe, obe veľmi dobré a pivo. Je tu pokojne, málo ľudí. Majka a Mišo

sa otočili o niečo skôr a tak po chvíli jedenia a obdivovania miestnej kočky v elegantnom kožuchu sa vyberieme späť. Volíme variantu cez bežecký päťkilometrový okruh. Sneh je mäkký a lepí sa na lyže, treba zoškrabávať.

Cestou späť ešte odbočujeme ku gasthausu Dissauer, tentokrát s úmyslom pozrieť na miestny lyžiarsky svah, ale je to tiež hlboký pokles asi 200 výškových metrov a následný návrat späť

na hrebeň. A tak sme pri aute poslední. Bolo to dnes pre nás asi 33 km.

Pod nami Gasthaus Dissauer pri ceste do sedla.

Na okruhu.

Text a foto: Boris